ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen Yıl: 12 Sayı 3 (145)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Şubat 1985

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE AĞIR BİR DARBE İNDİRMEK İÇİN ÖZAL HÜKÜMETİ YIKILMALIDIR

Evren-Özal ikilisi köşeye sıkışıyor. Erken seçim istemi güçleniyor. Halkımız her alanda değişim istiyor

DEĞİŞİMİN YOLU ANCAK HALKIN BİRLEŞİP İŞ, EKMEK, DEMOKRASİ İSTEMİNİ YÜKSELTMESİYLE AÇILABİLİR

"Anavatan Partisi hükümeti cumhuriyet tarihindeki en anti-ulusal, en işbirlikçi hükümettir. Bu hükümet Pentagon'un hükümetidir. IMF memurlarının hükümetidir. Çokuluslu tekellerin onların taşaronu, komisyoncu holdinglerin hükümetidir".

TKP'nin daha 1984 başında, MK 1. Plenumunda yaptığı bu saptamanın doğruluğu son haftalarda rüşvet, soygun, ihanet dosyalarının ortaya saçılmasıyla çok geniş çevrelerin gözünde iyice somutlandı. Militarist generallerle Özal ekibinin işbirliğinin, yalnızca halka karşı baskı ve terörü sürdürme, Amerikan emperyalizmine hizmet etmede değil, holdinglere, vurguncu kapitalistlere yasa dışı yollardan eşsiz kolaylıklar sağlamada da yürürlükte olduğu belgeleriyle kanıtlandı. "Türkiye'yi rüşvet alanlar ve rüşvet verenler yönetiyor" sözü, göstermelik parlamentonun düzmece partilerince bile söylenir oldu.

Göstermelik parlamentoda gerçek yumruklu-küfürlü kavgalar başladı. ANAP bir dağılma sürecine girdi. Bu partinin kimi milletvekilleri bile "Ortadireği kendi ellerimizle hançerliyoruz" demeye başladılar. Özal hükümetinin yıpranma süreci hızlandı. Militarist generallerin diktatörlüğün sivil kılıfını onarma olanakları giderek yok oluyor.

Bütün bunlar TKP MK 3. Plenumunun "faşist diktatörlük yeni bir bunalım içindedir" saptamasını çok kısa bir sürede doğrulayan gelişmelerdir. O nedenle de, Plenumun öne koyduğu "faşist rejimin sivil ayağı olan Özal hükümetinin yıkılması" hedefinin ivediliğini görenlerin, bu amaçla erken seçimlere gidilmesinin zorunlu olduğunu savunanların sayısının artması şaşırtıcı değildir. Önceleri, "erken seçim istemini gündeme getirmede aceleci olmayalım" yollu konuşan parlamento dışındaki yasal muhalefet partileri şimdi "Türkiye erken seçime gebedir" diyorlar.

Ekonomik bunalımın daha derinleştiği (bunun en somut bir kanıtı işten çıkarmaların hızla artmasıdır), komünistlere, öteki sol güçlere yönelik polis saldırısının arttığı, demokrasi yanlısı gazetecilere "Abdi Ipekçi gibi seni de öldüreceğiz" diye tehdit mektuplarının yağmaya başladığı koşullarda, bu hükümetten kurtulmak için erken seçimlere gidilmesi isteminin yarın geniş yığınları saracağı açıktır.

Işçi sınıfı, öteki emekçiler, aydınlar, Türk ve Kürt demokrasi güçleri yalnızca erken seçim istemini yineleyerek demokrasi savaşımını yükseltmezler. Demokrasi savaşımını yükseltmek için bir kere "Nasıl, bir erken seçim?" sorusunun yanıtını vermek, ikinci olarak da bu istemi somut savaşımlar içinde yükseltmek, savaşarak seçimlere hazırlanmak, buraya gidişi savaşarak hazırlamak gerekiyor. Yalnızca erken seçim istemini yükseltmekk demokrasi güçlerinin olayların gidişi üzerindeki inisiyatifi ele alması için yeterli değildir.

Sol partilerin özgür çalışma olanağına sahip olmadığı, zindanlardaki ilerici politik tutukluların salıverilmediği, tutuklama ve işkencelere, sıkıyönetim ve olağanüstü hal uygulamalarına son verilmediği, sendikaların, öteki meslek örgütlerinin, derneklerin demokratik haklarının tanınmadığı, grev, gösteri ve yürüyüş haklarının olmadığı, düşünce ve basın özgürlüğünün sağlanmadığı koşullarda yapılacak olan seçimler hiçbir zaman halkın gerçek iradesini yansıtmayacaktır.

O nedenle demokrasiye gerçekten geçilmesini isteyen her politik güç, her yurttaş erken seçim istemini bu

Arkası Sayfa 7'de

DEMOKRASİ YOLUNUN ŞAŞMAZ PUSULASI

Hükümetin bir bir ortaya serilen yolsuzlukları kamuoyunda nefretle karşılanıyor. Dünün yoksulları, şimdi bu yoksullukları daha da artanlar, yeni yeni yoksul olanlar hepsi, kendi durumlarının kötüleşmesiyle iktidardaki azınlığın her yoldan zenginleşmesi arasındaki bağı bugün daha somut görüyorlar. O nedenle bunların şimdi bir de Katma Değer Vergisi adı altında halkın cebine daha da el uzatması, çok büyük bir tepki uyandırdı. Bu vergiyi ödemeyerek direnmeye çalışanlar çıktı.

DYP ve SODEP gibi Özal hükümetinden kurtulmak gerektiğini bugün artık yüksek sesle dile getiren partiler, ne yazık ki, halkın soygunculuğa ve vurgunculuğa karşı bu büyük tepkisini eyleme dönüştürmesine yardımcı olmuyorlar.

DYP yönetimi, tabanından aldığı, "partimiz pahalılığa vb. karşı mitingler ve kapalı salon toplantıları düzenleme sözünü derhal yaşama geçirmelidir" yolundaki isteklere uygun adımlar atmıyor. SODEP yönetimi son haftalarda çeşitli yerlerde düzenlediği "Işçi toplantıları"nda yükselen "kararlı" ve sert muhalefet, işçi haklarını savunma istemlerini yeterince dikkate almıyor. Öteyandan her iki parti demokrasi için işbirliği yapma girişimlerini ete kemiğe büründürmede ikircimli davranıyorlar.

Açıktır ki, tüm bunlar hükümetin yeni soygunlar için zaman kazanmasına, milita-

Arkası Sayfa 7'de

BÖLGEMİZ KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ 2. KONFERANSI BAŞARIYLA SONUÇLANDI !

Ocak 1985'de Lefkoşe'de Doğu Akdeniz, Yakın ve Ortadoğu ve Kızıldeniz Komünist ve Işçi Partileri 2. Konferansı yapıldı. Birincisi Eylül 1981'de yapılan bu konferansa, TKP, MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın başkanlığında bir delegasyonla katıldı. Toplantıya ayrıca Afganistan Demokratik Halk Partisi, Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi, AKEL, Mısır KP, Etiyopya Işçi Partisi, Yunanistan KP, Iran TUDEH Partisi, Irak, Israil, Ürdün, Filistin, Suudi Arabistan ve Suriye komünist partileri katıldılar. Bu 14 partinin yanısıra toplantıda adları açıklanmayan bazı partiler de yer aldı. Bölge partilerinin konferansında bir deklarasyon ile faşizme karşı utkunun 40. yıldönümü nedeniyle, bölge halklarına çağrıları içeren bir karar kabul edildi.

Yazısı 3. Sayfada

PARTİMİZİ GÜÇLENDİRMEDEN ÜLKEMİZİ KURTARAMAYIZ !

65. YILDÖNÜMÜNDE HER ŞEY TKP'Nİ DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN !

AJİTASYONUMUZU YETKİNLEŞTİRELİM

● **Elif TOROSLU**

Yığınlara, daha fazla yığınlara ulaşıp onlarla bağlanmak. En geniş güçleri birleştirmek. Sol Birlik'i güçlendirmek. Ulusal demokratik diyalogu yaşama geçirmek. Yığınları hareketlendirmek. Onların bu savaşımlarda özdeneyim kazanmalarına yardımcı olmak. Faşizmi yıkmak, ulusal demokrasiyi kurma savaşımının günümüzdeki ödevleri bunlardır. MK'nin 3. Plenumunda Kutlu yoldaş, bu ödevleri yerine getirmek için "Daha örgütlü, daha pratik ve sonuç alıcı ideolojik çalışma, daha canlı propaganda, başarmamız gereken budur. Bu alanda her parti örgütünün yapacağı görev vardır", diyordu.

Lenin, "Neden Rus işçisi halkın böyle hunharca muamele görmesi, köylünün aşağılanması... en küçük bir kültürel çabanın bile koğuşturulması karşısında bu kadar az tepki gösterebiliyor?" sorusuna şu yanıtı veriyordu: "Bunun sorumluluğunu kendimizde... aramalıyız."

Biz de, özellikle temel örgütlerde, yığınların içinde çalışan komünistler, öyle yapmalıyız. Çünkü temel örgüt, parti politikasını yığınlara götüren, partiyi yığınlarla bağlayan, yığınları savaşıma çeken, farklı eğilimdeki güçleri eylemde birleştiren örgüttür. O nedenle temel örgütler, ajitasyon çalışmalarını çok daha yetkinleştirmek, partinin kollektif ajitasyon çalışmasına daha fazla enerjiyle katılmak, bu alanda da girişimciliği, yaratıcılığı esinlendirmek durumundadırlar.

Ilk önce, tıpkı örgütsel çalışmada olduğu gibi, yanlış bir yaklaşımdan kurtulmak gerekiyor. Yani, herşeyi "yukarıdan" bekleme alışkanlığından. Merkezi ajitasyon, parti ajitasyonunun ana yönlerini veriyor, bize çerçeveyi çiziyor. Merkezi ajitasyonun sunduğu politik ajitasyon örnekleri, parti politikasını bir kişinin ya da kesimin günlük nesnel çıkarları ve ortalama genel bilinç düzeyiyle bağlama örnekleridir. Eğer bunları tekrarlamakla yetinirsek, bunları kendi koşullarımıza uygun geliştirmezsek, ne yığınları hareketlendirebiliriz, ne de merkezi ajitasyonun yetkinleştirilmesine, zenginleştirilmesine omuz verebiliriz.

Ikincisi, kadro seçerken kimi zaman düştüğümüz bir hatalı yaklaşımı ortadan kaldırmak gerekiyor. Yani, "bundan iyi örgütçü olmaz, o halde ajitatör yapalım" yaklaşımını. Kuşkusuz ajitatörlerin belli yeteneklere sahip olması gerekiyor. Ama unutmayalım ki, ne insan anasından ajitatör doğar, ne de iyi bir örgütçü olmayan iyi bir ajitatör olabilir. Ve bunun tersi de doğrudur.

Parti politikasını yığınlara götürebilmek, yığınları savaşıma çekebilmek, farklı eğilimdeki güçleri ortak eylem için birleştirebilmek için komünist ajitatör herşeyden önce parti politikasını iyi kavramalı ve özümsemelidir. Her olanaktan yararlanarak Marksizm-Leninizmi öğrenmelidir. Dünyada ve ülkemizde olup bitenler, burjuva basınında yazanlar, TV'de söylenenler hakkında bilgi edinmeyi günlük alışkanlık haline getirmelidir. Işyerinde, mahallede, okulda, yörede, vb. olup bitenleri ayrıntılarıyla bilmelidir. Hitap edeceği insanı, insanları, bunların özelliklerini, çevreyi incelemeli, herkesle konuşmalı, herkesten

Arkası Sayfa 6'da

Yığınlar bizden daha güçlü bir parti istiyor

Polis takibi, saldırılar baskı ve kovuşturmalar azalmıyor. Yığınlar içinde nefes nefese, yorulmak bilmez çalışma sürüyor. Düşmanın en üstün göründüğü koşullarda bile sürdürülen inatçı çabalar, dökülen terler, verilen canlar boşa gitmedi, şimdi de gitmiyor. Tüm bu özveriler, halkın bağrında, bu bereketli toprakta yediveren gülü gibi isyankar ürünlerini veriyor. Komünistlerin sesine kulak verenlerin, partimizin kendilerini bulmasını isteyenlerin, onları örgütlü savaşımın etki alanına çekmesini bekleyenlerin sayısı, her birimizin günlük savaşlar içinde yüzyüze gelebildiğinin, yetişebildiğinin kat kat üzerindedir.

Fazla söze gerek yok. Son aylarda gelen mektuplardan seçtiğimiz şu satırlar bize bunu anlatıyor.

"Önünden geçmekte olduğumuz evden radyo sesi geliyordu. Kulak verdik, konuşan TKP'nin Sesi'nin spikeriydi. Daha sonra bu evde kiracı olarak bir işçinin oturduğunu öğrendik." Bu satırlar Gaziantep'ten gelen bir mektuptan. Muş'tan gelen bir mektupta ise şu satırlar yer alıyor: "Bir dağ köyünde, ya da merkezde birçok kişinin radyomuzun haberlerini konuştuğuna tanık oluyoruz. Sevincimiz büyük."

Izmir'den gelen bir emekçi mektubunda "Biz işçiler, kazalarda, hastalıkta yanımızda olacak bir parti ve düzen istiyoruz" denirken, Çankırı'dan yazılmış bir başka mektupta, bir emekçi partimizin kendisine iş bulmasını istiyor. Bize böylesi bir güven duyuyor.

Zonguldak'tan yazan genç bir Kürt emekçisi, TKP'ye verdiği rolü "Siz bizi hangi yola koymak istiyorsanız biz seve seve gireriz o yola" diyerek belirtiyor. Iç Anadolu'nun bir kentinden, bir okuldan gelen mektupta ise şöyle deniyor: "Ben ve birçok arkadaş devrimci mücadelenin dışındayız. Fakat aralarında TKP'nin bulunduğu birkaç siyaset içinde bu kutsal mücadeleye girmek istiyo-

Arkası Sayfa 6'da

Komünist

YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınını güçlendir...

1985'TE...

1985 yılına girmemizle birlikte, birçok yarışmacımız, kendilerine yeni bir yıl için çalışma programları çıkarıyorlar. Radyoları ve yazılı parti merkez organlarını haber ve yazılarıyla nasıl daha iyi besleyebileceklerini ve kaç mektup göndereceklerini plana bağlıyorlar. Kuruluşunun 65. yılında TKP'nin daha güçlendirilmesine, bu alanda nasıl katkıda bulunabileceklerini belirliyorlar.

1985 yılında, parti organlarına daha çok haber, daha çok yazı göndermek, hem parti merkez organlarının üye ve sempatizanlarının ideolojik-politik düzeyinin, hem de partimizin yığınların nabzını tutma yeteneğinin yükseltilmesine katkı demektir.

Böylesi bir görevin bilinciyle aramıza her gün yeni yeni yarışmacılar katılıyor. Yazacakları haber ve yazılarla şimdiye kadar yazmış olanlara yetişmek, hatta 1985 yılında onları geçmek için söz veriyorlar.

Parti organları, faşist diktatörlüğün sansürünü kırmak, işçi sınıfımızın kurtuluş davasına haber ve yazılarıyla katkıda bulunmak isteyen herkese, her zaman açıktır.

Doğu Akdeniz, Yakın ve Ortadoğu ve Kızıldeniz Komünist ve İşçi Partilerinin 2. Konferansı Deklarasyonu

Ocak 1985'de, Lefkoşe'de biraraya gelen bölge partilerinin kabul ettikleri deklarasyonda, ilk önce Eylül 1981 toplantısından sonraki gelişmeler sıralanıyor. Lübnan'a ABD-Israil saldırısı, Grenada'nın işgali, Basra Körfezi ve Hint Okyanusu'nda ABD askersel varlığının artması, Batı Avrupa'ya yeni ABD roketlerinin yerleştirilmesi, ABD'nin uzayın militarizasyonuna kalkışması gibi gelişmeler sıralandıktan sonra şöyle deniyor: "Bölge komünist ve işçi partilerine göre, uluslararası ilişkilerdeki bu soğuk savaşa dönüşün tek sorumlusu emperyalizm, özellikle de ABD emperyalizmidir."

ABD emperyalizminin SSCB karşısında askersel üstünlük sağlamak, dünya egemenliğine kalkışmak, ulusal ve sosyal kurtuluş hareketini, ilerici rejim ve hareketleri her yolla ezmek, kapitalist dünyadaki hegemonyasını pekiştirmek amaçlarının sergilendiği deklarasyonda, dünya barışının büyük bir tehlike ile karşı karşıya bulunduğu vurgulanıyor. Şöyle deniyor: "Günümüzün ana sorunu, savaşın önlenmesi, silahlanma yarışının durdurulması, silahsızlanma, en başta nükleer silahsızlanma için çalışmaktır."

Barış için savaşım ile işçi sınıfının ve emekçilerin ekonomik, sosyal çıkarları için savaşımın sımsıkı bağlı bulunduğu vurgulandıktan sonra, insanlık için barış içinde yanyana yaşamaktan başka bir alternatifin bulunmadığı gösteriliyor. Barışın korunması için savaşımın en önünde yürüme kararlığı dile getiriliyor. Şöyle deniyor:

"Toplantıya katılan komünist ve işçi partileri, bölgedeki her ülkedeki gelişmelerin bölgede ve dünyada olup biten gelişmelerle sımsıkı bağlı bulunduğu görüşündedirler. Bölge ülkelerinin halkları, emperyalizmin bu jeo-politik bakımdan kritik bölgesindeki konumlarını geri kazanmak ve güçlendirmek çabalarından kaynaklanan ortak sorunlarla karşı karşıyadır."

ABD-Israil stratejik bağlaşıklığının gelişmesinin, Suriye'ye yönelik silahlı saldırı tehditlerinin, Reagan'ın Ortadoğu planını dayatma girişimlerinin, Kıbrıs'ın NATO'nun batmayan uçak gemisine dönüştürülmesi çabalarının, bölgedeki üsler ağının yaygınlaştırılmasının, karşı-devrim ihracı girişimlerinin, Pakistan'ın sıçrama tahtasına dönüştürülmesinin yanı sıra, bölgedeki tehditler sayılırken "Türkiye'deki faşist rejimin provokasyonlarının teşvik edilmesinin ve onun emperyalist planlardaki rolünün artırılması"nın da bölge halkları için ciddi bir tehdit oluşturduğu belirtiliyor.

Karmaşık koşullara karşın bölgedeki ulusal kurtuluş hareketinin güçlenmeye devam ettiği saptanan deklarasyonda, işçi sınıfının ve onun öncü partilerinin rolünün arttığı belirtiliyor. Afganistan, Etiyopya, Demokratik Yemen gibi sosyalist yönelimli ülkelerdeki kazanımlar, Lübnan'da yurtsever güçlerin 17 Mayıs 1983 Lübnan-Israil antlaşmasını yırtma başarısı üzerinde duruluyor. Sosyalist ülkelerin, en başta SSCB'nin bölge halklarıyla dayanışmasına yüksek bir değer biçiliyor.

Bölge partilerinin deklarasyonunda, Lübnan KP ve yurtsever güçleriyle, Suriye ile, Filistin KP, Filistin Arap halkı ve onun tek yasal temsilcisi FKÖ ile dayanışma dile getiriliyor. Israil'deki baskı altındaki barış güçleri selamlanıyor. Ortadoğu sorununun çözümü için öneri getiriliyor. SSCB'nin Ortadoğu konusundaki uluslararası konferans önerisi destekleniyor.

Irak-Iran savaşının yalnızca emperyalizme ve gericilik güçlerine yaradığı belirtilen deklarasyonda, ABD'nin ve öteki emperyalist ülkelerin Kızıldeniz ve Basra Körfezi'ndeki askersel faaliyetleri kınanıyor. Buradaki emperyalist askersel varlığa son verilmesi, bölgenin bir barış ve güvenlik bölgesi yapılması hedefi gösteriliyor. Hint Okyanusu'nun barış bölgesi kılınması için BM ve Bağlantısızlar hareketi önerileri destekleniyor. Şöyle deniyor:

"Komünist ve işçi partilerinin temsilcileri yasa dışı bir Kıbrıs Türk devletinin ilan edilmesini, bu illegal girişimin kışkırtıcısı ve destekçisi olan Türk şovenistlerini ve ABD emperyalistlerini mahkum ederler. Kıbrıs'ın işgal edilmesi topraklarında ABD Çevik Kuvvetleri için büyük askersel üslerinin yapılmasını kınarlar... AKEL'in ve Kıbrıs halkının bağımsız, egemen, toprak bütünlüğü olan, federal, bağlantısız ve yabancı asker ve üslerden arındırılmış, tümüyle demilitarize bir Kıbrıs savaşımını desteklerler."

"Toplantıya katılanlar, Türk şovenist çevrelerinin ve ABD emperyalizminin Ege'deki provokasyonlarını kınarlar. Yunan-Türk anlaşmazlıklarının mümkün olan en kısa sürede, barışçı yollarla ve devletler hukuku, Helsinki Sonuç Belgesi, BM Bildirgesi ve iki tarafın ulusal bağımsızlığı, egemenliği ve toprak bütünlüğü temelinde ve hiçbir emperyalist karışma ya da hakemlik olmadan çözümlenmesi görüşündedirler."

Israil'in atom silahı geliştirmesi, Sicilya'ya ABD roketlerinin yerleştirilmesi çabalarını tehlike sayan deklarasyon, Akdeniz'deki ilk nükleer vuruş silahlarının kaldırılmasını, nükleer silaha sahip olmayan ülkelerdeki nükleer silahların sökülmesini, tüm yabancı üslerin yok edilmesini istiyor. Varşova Antlaşması Örgütü'nün bölgedeki nükleer silah taşıyan gemilerin geri çekilmesi önerisini destekliyor.

Libya, Angola, Mozambik, Grenada, Nikaragua ve El Salvador'a yönelik emperyalist faaliyetleri kınayan kardeş partiler, Israil'in işgal ettiği tüm topraklardan çekilmesini, Israil'deki insan haklarına saygı gösterilmesini, Iran'da TUDEH üyelerine ve ilericilere, Irak'da komünistlere ve demokratik güçlere yönelik kırımın durdurulmasını istedikten sonra şunu belirtiyorlar: Partiler, "Türkiye'de ilerici güçlere yönelik uydurma davaları ve fiziksel imhayı ve demokratik yaşamın yok edilmesini ve Pakistan'-

Arkası Sayfa 7'de

Konferansın faşizme karşı utkunun 40. yıldönümü üzerine kararı

Ocak 1985'de, faşizme karşı utkunun 40. yılında, Lefkoşe'de yapılan Doğu Akdeniz, Yakın ve Ortadoğu ve Kızıldeniz Komünist ve Işçi Partilerinin 2. Konferansı:

– Çağdaş tarihte büyük bir dönüm noktası olan faşizme karşı utkunun bu tarihsel yıldönümünü selamlar;

– Tüm dünyadaki antifaşist güçlere, özellikle de emperyalist propagandanın çarpıtma girişimlerinin tam tesine, bu utkunun başlıca ve belirleyici etmeni olan Sovyetler Birliği'ne saygısını dile getirir;

– Bu utku için yaşamlarını veren milyonlarca kahramanın ve kurbanın anısı önünde eğilir;

– Emperyalizmin faşizmi beslemedeki ve savaşı başlatma koşullarını yaratmadaki rolünü gizlemeye yönelik çarpıtıcı propaganda kampanyasını reddeder;

– Toplantıya katılan partilerden, yeni bir dünya savaşını ve termonükleer bir felaketi önlemek için emperyalizme ve gericiliğin her biçimine karşı çabalarını yoğunlaştırmalarını ister;

– Bölgedeki ve tüm dünyadaki demokratik ve barışsever halkları bu büyük utkunun yıldönümü kutlamalarını emperyalizmin hazırladığı yeni bir dünya savaşını önleme isteklerini ortaya koyan dev gösterilere dönüştürmeye çağırır;

Bölgemizdeki halkları, emperyalist üslere ve saldırgan paktlara karşı, yerel savaşların durdurulması için savaşımlarını yükseltmeye ve dünya çapındaki silahsızlanma, yumuşama ve kalıcı bir barış uğruna savaşıma katkı yapmaya çağırır.

LENİN KÖŞESİ

LENİN VE ÖĞRENCİ GENÇLİK

"... Başarılı olmak için gençler, işçilere, işçiler gençlere yardım etmelidir" diyen Lenin, her zaman olduğu gibi bu konuda da somut durumun somut tahlilinden yola çıkarak gençliğe yol gösteriyordu. 1905 devriminin yenilgisinin hemen ardından, henüz devrimci yükselişin olmadığı 1908'de, öğrenci gençlik içindeki çalışmanın farklı koşullarda, farklı yönlerini göremeyen, akademik eyleme karşı çıkarak öğrenci eylemini yalnızca genel politik eylemle koordineli olarak ele alınması gerektiği görüşünü öne süren bir grup parti üyesi öğrenciye şöyle sesleniyordu: "Devrimci belgi -öğrencilerin ve proleteryanın vb. koordineli politik eylemine yönelik çalışma- burada genişleyen bir temelde çok yanlı militan ajitasyon için canlı bir kılavuz olmaktan çıkıyor, hareketin değişik biçimlerinin değişik aşamalarına mekanikçe uygulanan cansız bir dogma oluyor. Devrimin derslerinde 'son sözü' tekrarlayarak, sadece koordineli politik eylem ilan etmek yeterli değildir. Bir kişi bütün olanaklarını, bütün koşulları ve hepsinden önce, ne olursa olsunlar ileri mensuplarla otokrasi arasındaki bütün yığınsal çatışmaları değerlendirerek politik eylem için ajitasyon yapabilmelidir." (Toplu Eserler, Ing., c. 15, s. 215) Aynı yazısında Lenin şöyle diyordu: "Herkes görebilir ki, günümüzde nesnel politik koşullar farklıdır. Akademik hareket, dar ölçüde özerkliğe az ya da çok alışmış yeni 'kuşak' öğrenciler arasında bir hareketin başlangıcını ifade ediyor; ve bu hareket, yığın savaşımlarının diğer biçimlerinden şimdilik yoksun kalındığı zamanda, uyuşukluğun yerleştiği ve geniş halk yığınlarının hâlâ durgun olduğu, üç yıllık devrimin deneyimini yorgun ve yavaş olarak özümlemeye başladıkları bir zamanda başlıyor.

"Böylesi koşullarda, sosyal demokratlar (komünistler) kendilerini akademik eyleme karşı ilan ederlerse büyük hata işlerler. Hayır, partimizin öğrenci grupları hareketi desteklemek, kullanmak, genişletmek için her çabayı göstermelidirler.

"Üniversitelere son iki yıl içinde giren öğrenci gençlik, politikadan hemen hemen tümüyle kopuk bir yaşam geçirmiştir ve dar bir akademik özerklik düşüncesiyle yalnızca düzenin profesörleri ve hükümet basınıyla değil, aynı zamanda liberal profesörler ve tüm Kadet partisi tarafından eğitilmiştir."

"Bu gençlik için geniş bir çapta bir boykot (...) kavgada yer alanlar farkında olsun ya da olmasınlar, politik bir çatışmanın başlangıcıdır" diyen Lenin komünistlerin görevinin, "akademik" protestocular yığınına çatışmanın nesnel anlamını açıklamak ve bunu politik bakımdan bilinçli hale getirmeye çalışmak olduğunu ifade ediyordu. Lenin aynı düşünceyi bir başka yerde şöyle dile getirmişti:

"Öğrenciler arasında çalışmaya yönelen bir sosyal demokrat (komünist) kendisi ya da aktivistleri aracılığıyla bıkmadan olanaklı olan en geniş ve en büyük sayıda 'tepeden-tırnağa öğrenci'lerin ve eğitim çevrelerinin içine girmek çabasını gösterecek, yalnızca akademik özgürlük isteyenlerin görüş açısını genişletmeye çalışacak ve hâlâ bir program arayanlar arasında ise Sosyal Demokratik programı açıklıkla propaganda edecektir." (Toplu Eserler, Ing., s. 7, s. 55)

Gençlik 12 Eylülcülerin izinde mi ?

• Ç. Akan/İstanbul

Diktatörlük, faşist baskı ve teröre karşı savaşım veren yurtseverlerin vatan hainliğiyle suçlandığı, akademik demokratik hakları için savaşan gençlerin bölücülükle damgalandığı bir antikomünist kampanya sürdürüyor. Özellikle gençliği hedef alan planlı bir kampanya bu. Bir yandan gençlerin kimi sorunları sözde gündeme getirilip göz boyanmaya çalışılıyor. Öte yandan yurt, okul sorunlarını dile getiren gençler "terörist"likle suçlanıyor, göz dağı veriliyor. Neden Evrenler, Özallar böylesi bir kampanyaya başvuruyorlar? Neden bir yandan tehditler savurup, bir yandan da gençliğe hoş görünmeye çalışıyorlar? Bu soruların yanıtlarını onların ekonomik ve politik başarısızlıklarında, bu her iki alanda da halka yokluk, onursuzluktan başka hiçbir şey sunamamalarında bulabiliriz. Bugün ekonomi tümüyle emperyalist tekellerin talanına açılmış, ulusal bağımsızlık tarihimizde eşi görülmemiş derecede onursuz bir biçimde emperyalizmin ayaklarına serilmiş durumda. Uygulanmakta olan sosyal-ekonomik politikaya, düşüncenin zincire vurulmasına, siyasal baskılara, zulüm ve işkenceye, kovuşturmalara, idamlara karşı halkın tepkisi somut eylemlere dönüşmeye başlama durumundadır. Işte bunun için manevralara başvuruyor diktatörlük. Bunun için bir yandan göz boyuyor, bir yandan da halkı sindirmek için gözdağı veriyor, tehditler savuruyor. Antikomünist kampanyayı yükselterek hedef şaşırtmaya çalışıyor.

Diktatörlüğün halkımıza sunduğu bu yıkım politikasından, bu utanılası antidemokratik siyasal yapıdan en çok etkilenen bir kesimi de gençler oluşturuyor. Özellikle üniversiteler faşizmin suç ortağı YÖK'çüler eliyle bir viraneye çevrilmeye çalışılıyor. Gençler bir yandan paralı eğitim uygulaması, bir yandan YÖK yönetmelikleri ve sıkıyönetim, polis baskısıyla kıskaca alınmaya çalışılıyor.

Paralı eğitim uygulaması yalnızca gençleri değil ailelerini de etkiliyor. Çünkü onbinlerce lira tutan bu harçlar aile bütçesinden karşılanıyor. Kardeşlerimizin boğazından kesiliyor. Bu uygulamayla diktatörlük açlığa mahkum ettiği emekçilerin ve orta katmanların çocuklarına üniversite kapılarını tümden kapamayı amaçlıyor. "Para bulursan oku, bulamazsan okuma!" diyor.

Hadi diyelim parayı bulduk, YÖK engelini aşıp okuduk, mezun olduk. Elimizde kalan sadece bir kağıt parçası olacak. Karnımızı doyurmamıza yaramayan bir diploma. Onunla Iş ve Işçi Bulma Kurumu'nun kapısında kuyruğa gireceğiz. Ülkemizdeki 5 milyonluk işsizler ordusunun birer diplomalı neferi olacağız. Işte 12 Eylülcülerin biz gençlere sunduğu; okulsuzluk, işsizlik, baskı, zorbalık ve geleceğe güvensizliktir. Biz gençler ne onların göz boyamalarına kanıyoruz, ne de baskı ve zorbalığına boyun eğiyoruz.

TV ekranından "Türk gençliği yabancı ideolojilerin uşağı ve maşası olmayacaktır" diyorlar. Evet biz Evrenler, Özallar gibi Amerikan uşağı olmayacağız. IMF'lere sırt sıvazlatmak için etek öpmeyeceğiz. Biz 12 Eylül devirmesiyle ülkemizi bugüne getirenlerin peşinden gitmeyeceğiz. ABD'nin bölgemizdeki planlarında uğursuz roller üstlenmeye karşı çıkacağız. Ve akademik demokratik haklarımız için savaşımdan bir adım gerilemeyeceğiz.

Tehditlerin, gözdağı vermelerin, işkencelerin, darağacının bizleri sindiremeyeceği, mücadeleden geriletemeyeceğini geçen dört yıl gösterdi. Yurtlardaki direnişlerimiz, "Ek sınav" için dilekçe eylemimiz, dağıtılan bildiriler, yapıştırılan pullar ve nihayet en ağır gizlilik koşullarında iki yılı aşkındır yayınlanmakta olan ILERI; tüm bunlar gençliğin 12 Eylülcülere, diktatörlüğe karşı savaşımda kararlı olduğunun, gerilemediğinin ve gerilemeyeceğinin canlı göstergeleridir. Şimdi daha da güçlüyüz, çünkü "Sol Birlik"in kurulmasıyla önümüzde çok daha geniş gençlik kesimlerinin birlikte savaşımı için yeni olanaklar var.

ATILIM-15 Günlük Gazete, Herausgeber/Yayınlayan: Asa Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B.Ronnes-4190 Kleve, Isteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1, Ödeme: ASA Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703, Fiyatı 1,-DM, Abone: 1 yıllık 48,-DM

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!
BOX 16 367 S103 27
Stockholm-Isveç

Irak'lı Generaller

Bir grup ilerici asker/Diyarbakır

19 Aralık 1984 günü, televizyonda, 20.30 haberlerinden sonra, TRT haber merkezinin hazırladığı bir "Haber Program" gösterildi. Türkiye Kürdistanı'nda yürütülen kanlı kırımı haklı göstermeye ve oluşan tepkileri bastırmaya yönelik olarak hazırlanmış bu düzmece programda, spiker Mehmet Akarcan Kürdistan'daki soykırımı yürüten 7. Kolordu komutanı Kaya Yazgan'a şöyle bir soru yöneltti: "Yurt dışından korsan bir şekilde yayın yapmakta olan radyo, bu konuya özel bir önem veriyor. Bu konuda sürekli yayın yapıyor. Irak'da operasyon yapıldığı söyleniyor. Bu konuda kamuoyunu aydınlatır mısınız?.." Kameralara, ardında inip kalkan helikopterlere pozlar vermeye çekinmeyen bu eli kanlı general bu soruyu şöyle yanıtladı: "Bu radyo yandaşlarına ve harekatı yapanlara sürekli talimat veriyor. Bu konuda kamuoyu oluşturulmak isteniyor. Irak'da harekat yapılmamıştır."

Kaya Yazgan yalan söylüyor. Eğer Türk birlikleri Irak'a girmediyse Kaya Yazgan'ın kendi karargahında Iraklı generaller ne arıyor? Kaya Yazgan, bu Iraklı generallerin varlığını nasıl açıklayacak? Bu Iraklı generaller sürekli buralara gelip gidiyorlar. Bir kısmı hala K. Yazgan'ın harekat merkezinde, ne zaman dönecekleri meçhul.

Evet, biz askerler de, TKP'nin Sesi'ni, Bizim Radyo'yu dinlemeyelim diye taburlardaki radyoları, teypleri topladılar. Askerlerde radyo bulunursa başlarına neler geleceğine ilişkin tehditler savurdular. Ama biz güvenlikli bir şekilde radyomuzu dinlemeyi sürdürüyoruz. Militarist generaller kendilerinden başka herkesten korkuyorlar. Bunun içindir ki subayların yatak odaları ve çalışma odaları dinleniyor. Astsubaylar da izleniyor. Geçtiğimiz günlerde, bir gece devriyesi arkadaş, subay odalarının dibinde elde telsiz dolaşan bir sivili yakaladı. Bölük komutanı gelip bu kişiyi hemen serbest bıraktırdı.

Militarist generallerin cinayetleri yanlarına kalmayacaktır. Türk-Kürt tüm halkımız birlik içinde bu insanlıkdışı duruma son verecektir.

Gizli terör

H. Arif Saygı/Ankara

12 Eylül devirmesinden başlayarak cunta geniş bir muhbir ağı kurma yoluna gitti. Bir yandan bu ağ daha da genişletilip resmileştirilirken, diğer yandan da tüm ülke çapında bir fişleme işlemine girişildi. Ilk olarak da Genel Bilgi Toplama Merkezi adında bir örgüt kurularak bu yapı illere, kasaba ve köylere dek yayıldı.

'Muhbir' ve 'fişleme' sistemi hem yatay olarak tüm ülke düzeyine hem de dikey olarak tüm toplum kesimlerine, devlet dairelerine, her düzeyde öğretim kurumlarına, işletmelere ve mahallelere yayıldı.

Bu çalışmalar son günlerde daha üst bir düzeye çıkarıldı. Şöyle ki: 1) Ankara'da, örneğin, Sıkıyönetim yetkilileri mahalle muhtarlarıyla yaptığı bir toplantıda bütün mahallelerde fişlenmedik ev ve insan kalmaması için kesin direktifler verdiler. Her haneye, fiyatı otuz lira olan üç nüsha olarak hazırlanmış karton fişler dağıtıldı. Bu fişler aile reisinin fotoğrafıyla birlikte, evde oturan herkes hakkında kimlik bilgileri işlenip muhtarlara, muhtarlar tatarafından da sıkıyönetime teslim edildi.

2) Bu arada, tüm devlet memurlarının kişisel dosyalarının daha titiz tutulması, onların işe alınma, terfi, nakil vb. konularda son derece kısıtlayıcı, antidemokratik hüküm ve uygulamalar getirildi.

3) Gene aynı çerçevede olmak üzere, YÖK Başkanı Doğramacı'nın Üniversite rektörlerine gönderdiği ve öğretim üyeleri ile öğrenciler hakkında 'bilgi fişi' tutulmasını isteyen genelge-

Arkası Sayfa 6'da

İşçiler dışarı, MHP'liler içeri

T. Öz/Mersin

Bölgemizde kamu işyerlerinde, belediyelerde ANAP, sıkıyönetim ve MHP işbirliğinde oyunlar tezgahlanıyor. Sanıyorum ülkenin öteki bölgelerinde de bu oyun oynanıyor.

Önce işçi hakkında sıkıyönetime ihbar yapılıyor. Sıkıyönetim işçiyi gözaltına alıyor. Ne ki, daha sonra serbest bırakılmasına karşın işçi işine geri alınmıyor. Yerine ANAP'tan tavsiye kartlı MHP'liler yerleştiriliyor.

Son olarak Çukobirlik çalışanlarınca sevilen Muhittin Uluçay, hakkında ihbar var denilerek gözaltına alındı. 20 gün sonra çıkarıldığı mahkemede tahliye edildi. Işbaşı yapmaya gelince, olmaz sen devlete karşı suç işlemişsin diyerek içeri salmadılar. Ihbar asılsız çıktı dediyse de kimseye dinletemedi. Çukobirlik'ten son zamanlarda bu yolla işten uzaklaştırılanların sayısı 5'e ulaştı.

İşkenceciyi tanıyalım

D. Ateş

Izmir 1. Şubedeki işkence timinde görev almış olanların bir kısmının kimlikleri şöyledir: Adı, Muhlis Zincibir. Ingiltere'de işkence üzerine özel eğitim görmüş. Izmir 1. Şubedeki tüm işkence timlerinin şefi. bir diğeri ise, yine bu işkencecinin eğitmiş olduğu Erol Partal. Ne yaptıklarını, ne de adlarını unutmayacağız.

Dayanışma

Fikret/Izmir

Izmir ilerici gençliği, diktatörlüğün zindanlarında tuttuğu kardeşleri ile, politik tutuklularla dayanışmasını gösterdi. Yeni yıl dolayısıyla yüzlerce genç Şirinyer askeri cezaevindeki yurtsever tutuklulara kartlar gönderdiler, dayanışmalarını dile getirdiler.

Bu eylem, diktatörlüğün suratında şaklayan bir şamar olmuştur. Gençlik, bağrından çıkan bu yiğitlere her koşulda dayanışmasını sürdüreceğini, kalplerinin onlarla birlikte çarptığını, onları unutmadığını göstermiştir. Onlar zindanlarda çürümeye terkedilmeyecek, özgürlüğe kavuşturulacaklardır. Bunun için dayanışmayı yükseltmek her yurtseverin görevidir.

Kürt gencini işkenceyle öldürdüler

Rujhat/Mersin

Tüm dünyaya duyurmak istiyorum. Türk birlikleri bir cinayet de Siirt'te işlediler. Siirt Pervari'nin Yanıkses köyünden Ömer Aydar isimli bir Kürt genci, 62 gün aç susuz bırakılarak işkenceyle öldürüldü. Genç karısı dul, çocukları yetim kaldılar. Bu yalnızca benim bildiğim. Duyduklarımız çok daha fazla. Ama Kürt halkını yıldıramazlar.

Dayanalım

Faşist diktatörlük tarafından öldürülen Kürdistanlılara

Dayan yüreğim dayan
kana susadılar bunlar
kana, cana
Sen Kürdistan, dayan
dayanacaksın
Aç bıraktılar sizi aç
kurşunla doyurdular
üç öğün durmaksızın
Kirlettiler suyunuzu
barut kokuyor/
havanız artık
barut kokuyor/
havamız
Herşey başka orada/
biliyorum
biliyoruz
bir başka eser rüzgar
kuşlar bir başka öter
ve toprağa düşen yok/
her kardeşe
her bacıya
bir başka ağlar toprak
yağmur bir başka
Yüreğimiz bir bizim
ellerimiz bir
aynı türküyü söyledi
ayrı dillerimiz
aynı halayı çekti
ellerimiz, yüreğimiz
Dayan Kürdistan dayan
dayanalım
bunlar sana düşman
bana düşman
Gayrı bunlar insana/
düşman

Özgür San

AJİTASYONUMUZU YETKİNLEŞTİRELİM

Başı 2. Sayfada

öğrenmeli, herkesi dinlemelidir. Parti politikasını somut örneklerle, yaşamla yoğurarak çevresine ancak böyle iletebilir. Ajitasyon, emek ister, önceden titiz bir hazırlık ister. Emeksiz ürün olmaz.

Ajitasyon faaliyetinde ana halkayı nasıl yakalayacağız? Bir yanda yığınların nesnel çıkarları, ihtiyaçları var. Bunlar, onların düzenle olan nesnel çelişkilerinden kaynaklanıyor. Öte yanda ise yaşam koşullarının, özgeçmişin, önyargıların, çeşitli ideolojik etkilenmelerin, değer yargılarının vb. belirlediği günlük bilinçleri var. Bu günlük bilinç her zaman nesnel çıkarların farkında değildir. Öyle olsaydı, bizim ajitasyon çalışması yapmamıza gerek kalmazdı. Demek ki yapılması gereken, hitap ettiğimiz kişinin ya da yığının günlük bilinç düzeyi ile parti politikasının çakıştığı, kontak kurduğu noktayı bulmak, buradan hareket ederek partinin görüşleri ile, öne koyduğu hedeflerle yığınının nesnel çıkarlarının nasıl sımsıkı bağlı bulunduğunu kanıtlamaktadır. Yani bizimle ortak olan görüş, düşünce, duygu ne ise, oradan yola çıkmaktır. Bu faaliyeti sürekli yinelemek, çeşitli olaylar ile defalarca kanıtlamak, inatla, sabırla en iyi anlatım yol ve yöntemlerini aramaktır.

Bunları yaparken hangi dille konuştuğumuz çok önemlidir. Basmakalıp sözler, tumturaklı cümleler ile başladık mı, kimse bizi dinlemez. Ana babamızdan öğrendiğimiz dille, her zaman konuştuğumuz, yığınların konuştuğu dille konuşmak gerekiyor. Burada burjuva politikacılarından öğreneceğimiz çok şey var. Onlar yığınların desteğini kazanmak gerektiğinde, anlaşılır, basit bir dille konuşma konusunda pek ustadır. Ama onlar yığınları kandırmak için hareket ettikleri için, yığınların nesnel çıkarlarına zarar vermek için böyle konuşurlar. Onların ulusal, yerel, dinsel duygularına pek güzel hitap ederler, bunları kendi milliyetçi, sınıfsal çıkarlarına araç ederler. Biz, eğer yığınların duygu ve düşüncelerini dikkate alırsak, gerçeğe dayandığımız için, yığınların çıkarlarını ifade ettiğimiz için, burjuva politikacılarından kat kat üstün bir ajitasyon faaliyeti yürütebiliriz. "Eğer", diyor Lenin "ajitatör politik savaş fikrini nasıl bir yaklaşımla vereceğini bilirse, kendisinin konuştuğu dille konuşur, güncel yaşamından bildiği olgulara dayanırsa, en geri işçi bile politik savaş fikrini kavrar."

Ajitasyon faaliyeti, herşeyi bilen, doğruları görenlerin nutuk atması değildir. Yani monolog değil, diyalogdur, bağdır, ilişkidir, karşılıklı faaliyettir. O nedenle karşımızdakini dinlemek, en az ona anlatmak kadar önemlidir. Tabandan eylem birliğini sağlamak, ulusal demokratik diyalog, daha fazla yığınlara ulaşmak gibi görevler, daha önce partinin önüne bu netliğiyle, bu ivediliğiyle gelmemişti. Bir bakıma yakın tarihimiz açısından yeni görevlerdir bunlar. Bu alandaki deneyimlerimiz azdır. Karşımızdakiler ise, çoğunlukla yeni yeni insanlar, yeni akımlar, yeni güçlerdir. Onlarla ilk kez bu kadar yakın ve birlikte olmak için çalışıyoruz. O nedenle karşımızdakini dinleme, tanıma noktasına özel bir vurgu yapmak gerekiyor. Dinlemeyi öğrenemeyen, kendisi anlatamaz, öğretemez, güven kazanamaz.

Seslendiğimiz kişide ya da yığında olumsuz olanı, eksiklikleri, bizden farklı yanları belirlemek, bizim için hiç de güç değildir. Ama sorun, olumlu olanı, bizimle ortak yanı bulup ortaya çıkarmak, böyle bir ortak yanımızın bulunduğunu ona göstermek, ondaki düzene karşı hareketlenmeye en açık özelliği saptamaktır. Çünkü biz düzen ile çelişkisi olan, düzenden hoşnut olmayan ve politika ile ilgilenen her emekçinin, her gencin, her aydının vb. bugünkü geri bilinç düzeyine rağmen harekete geçmesini, bizimle birlikte yürümesini sağlamalıyız. Yaptığı en küçük bir çıkış, onun bilinç düzeyinin yükselmesine yardım edecektir. Bilinç düzeyi, savaşımın içinde bizimle birlikte yürümekle yükselir.

Eğer bugünün sabır, emek ve kararlılık isteyen ajitasyon çalışmasını gerektiği gibi yerine getiremezsek, yarın daha büyük eylemlerde, geniş yığınların savaşımlarının yükseldiği ortamda yığınlarda bir bilinç sıçraması olmasına hiçbir şekilde öncülük edemeyiz.

Gizli terör

Başı 5. Sayfada

si 18 Aralık 1984 tarihli basında yer aldı.

Bu genelgede, "öğrenci ve öğretim görevlilerinin üniversite ve yüksek okullara giriş çıkışları"ndan, "topluca bulundukları yurt, kantin, lokanta, lokal gibi yerlerde devamlı kontrol altında bulunduracakları", "bu konuda üzerinde titizlikle durulacağı, alınan duyumlar ve izlenimlerin mahalli emniyet amirliklerine bildirileceği", fişlerin devamlı olarak elden geçirilip güncel bulundurulacağına varıncaya kadar kesin talimat veriliyordu.

Böylece, üniversite öğretim üyeleri ve yöneticileri birer polis şefi, öğrenciler ise birer muhabir ya da peşin olarak suçlu görülüyor, muhabirlik meslek haline getirilip, resmileştiriliyordu.

4) Faşist diktatörlük fişleme ve ihbar sistemini daha da ileri götürmekle kalmıyor, bu alanda kahpe tuzaklar da kuruyor. İşte bir örnek: Tüm üniversite, fakülte ve yüksek okullarda okunması yasak, ya da okunmaması gereken kitapların bir listesi hazırlanıp öğretim kurumunun kitaplığına verilmiş. Bu listelerde hangi kitapların yer aldığını bilenler yalnızca bu listeleri hazırlayanlar ile kitaplık sorumlularıdır. Öğrenciler söz konusu listelerin içeriğinden kesinlikle haberdar edilmemiştir. Hal böyleyken, kitaplık sorumlularına "İşbu listedeki kitapları arayan, okuyan ya da okumak isteyenleri" kitaplığın bağlı olduğu "öğretim kurumu yetkililerine bildirmeleri" talimatı verilmiştir. Böylece kitaplıkta bulunuyor görünen kitabı belki de yalnızca adından dolayı ilginç bulup okumak isteyen bir öğrenci, soruşturmaya uğruyor. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrencileri bu durumu bir raslantı sonucu öğrendiler. O gün bu gündür de Fakülte kitaplığına kitap almak için uğramaz oldular. Ama böylesi kahpe tuzaklar, ne aralarından 10-15 öğrencinin emniyete götürülüp günlerce işkenceye uğratıldıktan sonra bırakılmalara ve ne de faşist öğrencilerin dersliklerde omuz vurarak provakasyona yol açma çabaları, onların savaşım kararlılıklarını, en geniş demokratik birliği kurma çabalarını kırmıyor, kıramıyor.

Yığınlar bizden daha güçlü bir parti istiyor

Başı 2. Sayfada

ruz. Bizlerin dışarda kalması elbette sürekli olmayacak. Bugün olmasa yarın, yarın olmasa öbürgün mutlaka gireceğiz. Bunun içinde sağlam olan, iyi niyetli devrimcileri, aktif, dürüst siyasetler aktif çalışmaları ile kollamalı ve yardımcı olmalıdır. Böyle olmazsa 'Daha güçlü TKP' olmaz sanırım".

Adana'dan postaya verilen bir mektupta ise şu satırları okuyoruz "Sayın TKP, sizinle nasıl ilişki kuracağımı bilemiyorum. Ben amatör bir sempatizanım, ancak profesyonel olmak istiyorum. Halkıma karşı bazı görevleri yüklenmenin zorunluğunu duyuyorum. Ama nasıl hareket edeceğimi bilemiyorum. Bu şartlarda pasif kalmak, haksızlıklara karşı birşey yapamamak çok kötü, bana yol gösterin."

Bu içten, içten olduğu kadar da anlamlı satırlar partimizin artan etkisini, saygınlık ve otoritesini dile getirmekle, yansıtmakla kalmıyor. Aynı zamanda ona duyulan ülke çapındaki somut ihtiyacın da bir göstergesi oluyor. Önümüzde duran görevlere işaret ediyor. 65. yılda partimizi güçlendirme görevinin önemini somut gösteriyor.

DEMOKRASİ YOLUNUN...

Başı 1. Sayfada

rist generallerin demokrasi hareketinin daha da yükselmesi durumunda alacakları önlemleri (tıpkı 12 Eylül darbesi öncesinde yaptıkları gibi) daha ayrıntılı planlayıp hazırlamalarına olanak tanıyor.

Yarın faşist diktatörlüğün bunalımının daha da derinleştiği koşullarda olası her türlü gelişmeye karşı halkın hazırlıksız yakalanmaması için, biz, halka demokrasi vadeden bu partileri, daha hızlı ve geniş kapsamlı hareketlenmeye çağırıyoruz. Bu partilerin tabanındaki emekçileri birleşmeye ve ortak demokratik istem ve özlemlerini daha gür sesle yükseltmeye çağırıyoruz.

DYP Genel Başkan Yardımcısı N. Kocayusufpaşaoğlu, geçtiğimiz günlerde "devr-i sabık yaratacağız" dedi. Bu partinin, neyin hesabının ne kadar sorulması gerektiğini açık belirtmemiş olmasına karşın, tekelci basında boğuntuya getirilen bu çıkış önemlidir.

Demokrasinin kararlı savunucusu olan Sol Birlik de demokrasinin gerçekleşmesi için "Başta cuntacı generaller olmak üzere faşizmin tüm elebaşlarını, faşist katilleri, işkencecileri yargılamak ve hakettikleri cezalara çarptırmak" gerektiğini vurgulamıştır. Bu, zorunludur ve geniş halk yığınlarının özlem ve çıkarlarıyla uyum içindedir.

Çünkü bir kere 12 Mart döneminden sonra "geçmişe sünger çekilmiş" olmasının yanlışlığı, o dönemde amaçlarına tam ulaşamayan demokrasi düşmanlarının 12 Eylül devirmesini gerçekleştirmeleriyle kanıtlandı.

Geçmişte işledikleri suçların hesabı sorulmazsa, bunların aynı suçları bir daha işlemesini önlemek olanaklı olmaz.

İkincisi, eğer halk yığınları "devr-i sabık" yaratma bilinciyle savaşmazlarsa, ne kendilerini bu savaşımda bekleyen tehlikelere karşı hazırlıklı olabilirler, ne de kendilerine 12 Eylül öncesindeki gibi, yarım yamalak, faşist tehlikeyi besleyen bir demokrasiyi gerçek demokrasi diye sunmak isteyenlerin oyununa gelmekten kurtulabilirler.

O nedenle biz demokrasi savaşımının "12 Eylül döneminin hesabı sorulmalıdır" istemiyle bağlanmasını savunuyoruz. Son 12 Eylül'den bu yana geçen süre bir avuç azınlık dışında kalan herkesin şu ya da bu ölçüde canını yakmıştır. O nedenle "Devr-i sabık yaratacağız ve o devrin bir daha geri gelmesini mutlaka önleyeceğiz" belgisi, halkın ve ülkenin düşmanları ile demokrasi güçlerini kesinlikle birbirinden ayıracak ve demokrasi için savaşan halkın elinde şaşmaz bir pusula olacaktır. Unutulmamalıdır ki, "devr-i sabık yaratmak" ancak bugün iktidarda olanları "sakıt duruma düşürmek"le, faşizmi yıkmakla olanaklıdır.

DEĞİŞİMİN YOLU ANCAK...

Başı 1. Sayfada

istemlerle birleştirmeli, erken seçime bu istemler için savaşımı yükselterek hazırlanmalıdır.

Demokrasi ancak geniş halk yığınlarının savaşımlarıyla elde edilebilir. Geniş halk yığınları bugün son yıllarda eşi görülmedik ölçüde artan iç ve dış sömürünün, işsizliğin ve yoksulluğun yol açtığı durumlarının en kısa zamanda değişmesini istiyorlar. Özal'ın göz boyamaları halktaki güçlü değişim istemini saptırmayı başaramadı. Demokrasinin yolunu ancak halktaki bu güçlü değişim isteminin somut eylemlere dönüşmesi açabilir.

Yığınlar kendi çıkarlarını korumak için diktatörlüğü yıkmanın zorunlu olduğunu ancak bu savaşımlar içinde kavrayacaktır.

Partimizin Merkez Komitesi o nedenle 3. Plenumda "Ekonomik ve sosyal haklar çevresindeki ajitasyonumuz çok daha ısrarlı ve geniş yürütülmelidir. Kemerleri sıkma politikasına karşı sürdürdüğümüz savaşımı, şimdi geniş bir kampanyaya yükseltmeliyiz" dedi.

Şimdi işçiler, öteki emekçiler, esnaf ve zanaatkarlar, bütün halk, örneğin ücretleri, maaş ve gelirleri düşürdüğü için, işsizliği artırdığı için, köylü alacaklarını ödemediği için, onun ürününe yok pahasına el koyduğu için, ülkeyi tümden yoksullaştırdığı için, KDV ile katma soygunlar getirdiği için, öğrencileri haraca bağladığı için, kısacası halk düşmanı bir politika izlediği için Özal hükümetinin yıkılması gerektiğini haykırmalı, iş, ekmek, toprak istemlerini yükselterek diktatörlüğü geriletmeye yönelmelidirler. Bu aynı zamanda halkın iş, ekmek, toprak istemlerine yanıt verecek bir hükümete, özgürlükleri sağlayacak, barışı koruyacak bir rejime ulaşmasının da güvencesi olacaktır.

Böylesi bir savaşım ancak sol güçlerin etkinliklerini artırmalarıyla, Sol Birlik'in daha da güçlenmesiyle, tüm sol güçlerin omuz omuza halkın günlük savaşımlarına daha aktif katılmasıyla yükselebilir. Demokrasi güçlerinin birliği ve inisiyatifi ele geçirip koruması, ancak solun etkinliğini artırmasıyla sağlanabilir.

Halk, ekonomik, sosyal, politik her alanda değişim istiyor. Faşizmden kurtulmak istiyor. Halk 12 Eylül devirmesine yol açan ortamı bir daha yaşamak istemiyor. 6 sol partinin Demokratik Güçbirliği Platformu'nda yer alan istemler halkın günlük savaşımlarında ne denli yankı bulursa, değişim isteminin saptırılması o denli önlenecek, halkın eyleminin demokrasiye giden yolu açması o denli olanaklı olacaktır.

SIRTIMIZDAKİ KAMBUR

Başı 8. Sayfada

sal ve yasadışı yollarla ulusal geliri yeniden dağıtıyor. Burjuvazinin en tepesinde sivrilen, bütün toplumun sırtında iri bir kambur oluşturan bu kesim, zenginliğini öncelikle üretimden, klasik sömürü biçimlerinden elde etmiyor. Devleti kullanarak, zorbalık ve şiddetle, her türlü politik madrabazlık ve sahterkârlıkla, zenginlikleri kendine aktarıyor. Bu olgu, gerek yaşam tarzı ve dünya görüşü, gerekse zevkleri ve değer yargılarıyla burjuva toplumunun en tepesinin lumpenleşmesinden başka birşey değildir.

Emperyalizme bağımlı kapitalizm, öyle bir noktaya gelmiş ve tıkanmıştır ki, artık genişletilmiş yeniden üretimi örgütlemeyi bile beceremeyen burjuvazi ancak pisliği, üç kağıtçılığı, politik serüvenciliği yeniden üretiyor. Alışılagelmiş bütün değer yargıları altüst oluyor. Soygun, vurgun, rüşvet ve kumarın ana beceri sayıldığı bu ortamda bütün erdem ve değerler silinip süpürülüyor. Varolan bütün değerler öylesine tepetaklak ediliyor ki, ahlak da parayla pisliğin, şehvetle kanın birbirine karışıp yozlaştığı birşey durumuna geliyor.

TKP MK Genel Sekreteri Kutlu yoldaşın yeni yıl konuşmasında belirttiği gibi, "bina temellerinden sarsılmıştır. Ufak tefek onarımlarla ayakta kalması olanaksızdır." Eskilerin deyimiyle, "mal-i inhidam", yıkılmaya yüz tutmuş raporu verilen, içinde oturulamaz duruma gelen bu batakhaneyi yıkıp pisliği kökünden temizlemek, toplumun sağlıklı, zinde güçlerine, üreticilere, en başta işçi sınıfına dayanacak sağlam temeller üzerinde yepyeni bir bina kurmak gerekiyor.

Doğu Akdeniz, Yakın ve Ortadoğu ve Kızıldeniz...

Başı 3. Sayfada

da olağanüstü hal uygulamasını kınarlar. Bölgemizde ulusal baskı altında savaşım veren Kürt halkı ile dayanışmalarını dile getirirler."

Mısır'daki, Kuzey Yemen'deki baskılara karşı çıkılan deklarasyonda Basra Körfezi Konseyinin askersel bir bağlaşıklığa dönüştürülme çabaları eleştiriliyor, Suudi Arabistan, Bahreyn ve Umman'da insan haklarının çiğnenmesi kınanıyor. Sudan, Somali ve Ürdün'deki baskılar ve işkenceler mahkum ediliyor.

Bölgeye yönelik emperyalist saldırıların, Israil siyonizminin ve gerici güçlerin faaliyetlerinin gemlenebileceğine dikkat çekilen deklarasyonda, bunun için en geniş güçlerin işbirliğinin gerektiği belirtiliyor. Halk yığınlarının demokratik hak ve özgürlüklerini kazanma, temel ekonomik ve sosyal gereksinimlerini karşılama savaşımının yükselmesi gerektiği vurgulanıyor. İkincil derecedeki ayrılıkların, komünistleri yalıtlama çabalarının emperyalizme karşı, barış, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme savaşımına zarar verdiği belirtiliyor. Antikomünizm ve antisovyetizmle savaşın yükseltilmesi gerektiği vurgulandıktan sonra şöyle deniyor:

Kardeş partiler, "komünistlerin birliğinin dünya işçi hareketinin, tüm antiemperyalist ve savaş karşıtı güçlerin birliğinin ilerleyebilmesinin temel etmeni olduğu görüşündedirler. Toplantıya katılanlar, emperyalist tehdide karşı, yumuşama ve barış için komünist ve işçi partilerinin uluslararası bir toplantısının gerekli ve ivedi olduğu inancını dile getirirler."

GENEL AF İÇİN, DEMOKRASİ İÇİN

● Ayşe ÇİMEN

Cezaevlerinde, insanlık onuru için ölümü göze alanların, inandıkları dava uğruna sıkıyönetim mahkemelerinde bir adım bile gerilemeyenlerin karşısına, faşist diktatörlük en onursuz bir pazarlıkla çıkmak istiyor: Örgütünü, arkadaşını ele verenlere, pişmanlık belgesi imzalayanlara ceza indirimi! Bu iğrençliğe karşı Ufuk Güneş adındaki okuyucumuz şöyle yazıyor: "Ihracatı teşvik adı altında holdinglere, hayali ihracat yapanlara devlet kasasından milyarları buyur eden ve şimdi de 'ihaneti teşvik' için ceza indirimi yasa tasarısı hazırlayan halk ve insanlık düşmanları! Bizim önümüzde Fuçik'ler, Moskovalı Zoya' lar, işte halkımızın yiğit evladı Mustafa Hayrullahoğlu ve onların herbirinin destansı direnişleri var. Ve onların mesajları; 'düşmanla uzlaşmazlığı herşeyin üstünde tutacaksın'. Biz, bu mesajı gerçekleştirmeye and içtik. Ya siz, faşist cellatlar, halk düşmanları sizin önünüzde neler var? Biz sayalım: Tarihin çöplüğüne gömülmüş Hitler, Mussolini, Franko, Vahdettinler var... Hiçbir yurtsever faşizmin tuzağına düşmeyecektir". Bu sözlere eklenecek hiçbir şey yoktur.

Bizim üzerinde duracağımız asıl nokta şudur. Türkiye ve dünya demokrasi güçlerinin ortak savaşımı, tutuklu analarının, eşlerinin yiğit direnişi, Evren-Özal yönetiminin sırtını genel af tartışmasının duvarına dayadı. Şimdi diktatörlük gerilediği bu duvarda iğrenç, insanlık dışı özüne uygun bir formülle sıyrılmayı deniyor. Politik bir affın anayasaya aykırı olduğu, yalnızca "adi" suçlulara, yani kendi rejimlerine karşı olmayan suçları işleyenlere af sözü vermelerinden tutun da, "itiraflarıyla kendi örgütlerini ele verenlere ceza indirimi"ne kadar, genel af savaşımının rayından çıkaracak her yol deneniyor. Bir yandan da yeni yeni tutuklamalar sürüyor, rüşvet ve vurgun bataklığında debelenen -bu arada da mali suçlara af çıkarma hazırlığı yapan- faşist rejimin parlamentosundan idam kararları çıkıyor. Cezaevlerinde işkenceler sürüyor. Hem de yalanlanamaz biçimde. Cuntanın parlamentosunda bile, 400 tutuklunun direnişe geçtiği, Mersin cezaevinde son olarak iki politik tutuklunun işkenceyle öldürüldüğü açıklandı. Ocak ayı ortalarında, SODEP Ankara II Örgütü'nün düzenlediği panelde işkencelere ve insan haklarının çiğnenmesine karşı derin tepki dile getirildi. Yine aynı günlerde, Avrupa Ekonomik Topluluğu dönem başkanlığına seçilen Italya Dışişleri Bakanı Andreotti, "Türkiye'de idamların, işkencelerin, basın ve düşünce özgürlüğü üzerindeki yasakların sürdüğünü" belirterek, Türkiye'ye yapılması öngörülen ekonomik yardımın, bu nedenle, AET 1985 bütçesinden çıkarıldığını bildirdi. Faşist askersel diktatörlük, sahte parlamentosuyla, Özal hükümetiyle "demokrasiye geçiş" manevrasını kimseyi inandıramamış, bu manevra çemberinin içine sıkışıp kalmıştır. Faşist diktatörlüğü bu çemberin içine sıkıştıran; işkence masalarında, sıkıyönetim mahkemelerinde, demokrasi ve barış savaşçılarının, idama giden gençlerin bile bir adım gerilemeyip, faşist cellatlara meydan okumalarıdır. Ülkemiz ve dünya demokrasi güçlerinin, yurtseverlerin bu direnişine omuz vermeleridir. Yurtta ve yurt dışında "genel politik af" savaşımının yükselmesidir. Bu savaşımın faşist diktatörlüğe karşı demokrasi savaşımıyla bağlanmış olmasıdır, aydınların aktif desteğini kazanmış olmasıdır. Genel politik af savaşımı, faşist rejimin bunalımını derinleştirmiştir. Demokrasi manevrası, rejimin boğazına dolanan ip olmuştur.

Bunun içindir ki, genel politik af talepleri karşısında gerileyen Evren-Özal yönetimi, bir yandan da af talebini yozlaştırmaya, öte yandan da en barbar biçimde demokrasi güçlerinin üzerine yürümeye devam ediyor.

Şimdi, demokrasi güçlerinin genel politik af için savaşımı daha da yükseltmeleri zorunludur. Faşizmin parlamentosundan artık tek bir idam kararı geçirilmemelidir. Yeni idamlar mutlaka önlenmelidir. Genel af için savaşımızla faşizmin cinayetlerinin karşısına bir duvar örelim! Demokrasi ve barış güçlerine açılan davaların durdurulması, tüm politik tutukluların serbest bırakılması, sol güçlere yönelik tutuklamaların durdurulması için daha güçlü, daha örgütlü savaş!..

SIRTIMIZDAKİ KAMBUR

● Mehmet ERGÜL

Rüşvetçi bakan Ismail Özdağlar, "bu hükümet içinde poker masasına oturup da, uvertürü 100 binden aşağı yapmayan tek bakan varsa o da benim" diyor.

Aldığı rüşvet 25 milyon liradan başlayan Özal hükümetinin bu en "namuslu" bakanı, yukarıdaki sözleriyle 12 Eylül rejiminin komünistler ve sol güçlerce baştan beri açıklanan bir sırrını ele veriyor. Rüşvet ve yolsuzluk olaylarının aldığı boyutlar, balığın en baştan koktuğunu gösteriyor.

Örneğin, denizden ve karadan petrol taşıma vurgunu; 12 Eylül rejimin ilk günlerinden, emekli oramiral Bülent Ulusu'nun Başbakanlığı, Özal'ın Başbakan Yardımcılığı günlerinden başlıyor. Doğrudan hükümet eliyle DITAŞ adlı bir devlet şirketi kuruluyor. Ama taşımacılık işini devlet yapmıyor. Bunun yerine özel taşımacılık şirketlerine devlet kasasından milyonlarca dolar kredi veriliyor. Bu kredilerle, en başta UM ve Cerrahoğlu adlı iki deniz nakliyat şirketi tanker filolarına sahip oluyor. Rüşvetçi Uğur Mengenecioğlu'nun UM şirketi, doğrudan Evren'le, emekli amiral ve generallerle sıkı ilişki içinde. Cerrahoğlu ise Başbakan Özal'la yakından bağlı. Devletin yaptığı yüksek ödemelerle, Basra Körfezi'ne düzenlenen iki sefer, geminin maliyetini fazlasıyla karşılıyor. Bundan sonraki her sefer, gemi sahibine ikibuçuk milyar lira safi kâr bırakıyor. Mengenecioğlu'nun ilk tankerine "Zafer" adını koyan bizzat Evren'dir. Mengenecioğlu, bütün bu soygunu "hükümetin, resmi makamların otoritesi altında" yaptıklarını itiraf ediyor. "En büyük güvencemiz onlardır. Sayın Evren'in şereflendirdiği tanker bize şans vermiştir" diyor. (Tercüman, 22 Aralık 1984)

Öte yandan, karadan petrol taşıma işi ise iki şirkete bırakılmıştır. Biri, Başbakan Özal'ın kardeşi Korkut Özal'ın ortağı olduğu Bayraktar şirketi, öteki Çukurova Holding'e bağlı Baytur grubudur. Korkut Özal'ın ortağı olduğu Bayraktar şirketi 1983 yılında çalıştırdığı tanker sayısını 5 bine, iş hacmini ise 43 milyar liraya çıkarmıştır. (Hürriyet, 13 Mart 1984)

Vurgunun, yolsuzluğun hangi birini saymalı? Bir avuç ihracatçı holdinge toplam 750 milyar lira kaynak aktarımı... Bir avuç özel bankanın kendi holdinglerine yem edip "şüpheli alacaklar" kaleminde gösterdiği bir trilyon lirayı karşılamak için bu bankalara Merkez Bankası kanalıyla aktarılan yüz milyarlarca lira... Hayali ihracatçılara 100 milyar lira vergi iadesi... Urfa tüneli müteahhidine ayrıca havadan 11 milyar lira... Etibank'ta 1 milyar 800 milyon liralık yolsuzluk... Karadeniz bakır işletmelerinin tarumar edilmesi... Gökova Santrali'nde ENKA'ya verilmesi öngörülen 100 milyar lira... Bakan Kâzım Oksay'ın müdürü olduğu SOYTAŞ'tan ANAP'a 7 milyon lira kanunsuz bağış, karşılığında aynı şirkete yaklaşık üçbin katı, 20 milyar lira devlet kredisi... Saymakla bitmiyor.

Bugün diyebiliriz ki, Türkiye'yi çok sınırlı sayıda ortaktan oluşan bir şirket yönetiyor. Bu şirketin Yönetim Kurulu Başkanlığını Evren, genel müdürlüğünü ise Özal yapıyor. Bu şirket bir avuç rantiye, asalak yerli ve yabancı burjuva yararına, burjuvazinin bütün öteki kesimleri de içinde, toplumdaki tüm sınıf ve katmanların zararına zorbalıkla, keyfi yöntemler, ya-

Arkası Sayfa 7'de

ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

YURTDIŞI EKİ

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Şubat 1985

Faşist saldırıların önüne geçmek için

GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRMELİYİZ

● M. YILDIZ

Federal Almanya'nın Hannover kentinde 7 Ocak günü Zeki Sonracı adlı Türkiyeli işçi 50 kadar MHP'li faşistin saldırısına uğradı Faşistler Zeki Sonracı'yı Volkswagen fabrikasının çıkışında bıçakla ağır bir şekilde yaraladılar. Sonracı tanınan ve sevilen bir işçi önderidir. IG-Metall sendikasının aktivistlerindendir, Volkswagen fabrikası Barış Girişimi üyesidir ve FIDEF'e bağlı derneklerde aktif çalışmalar yürüten bilinçli bir işçidir. Faşistler Sonracı'yı saldırılarına hedef olarak rasgele seçmemişlerdir. Saldırı sıradan bir olay da değildir. Son aylarda F. Almanya'da "Türk Federasyonu" adı altında örgütlenmiş MHP yandaşlarının yeni bir hareketlenme içine girmesiyle bağlıdır. Bu faşistler Stuttgart'dan sonra şimdi bütün kentlerde "Kültür Geceleri" adı altında toplantılar yaparak etkinliklerini artırmaya çalışıyorlar. Demokrat çevrelerin faşist örgütlenmeyi protesto etmesini bahane ederek, çatışma çıkarıyor, terör uyguluyorlar.

F. Almanya'daki faşistlerin canlanması, Türkiye'deki MHP'lilerin devlet ve iktidar eliyle önlerinin açılması sonucu konumlarını güçlendirmiş olmalarıyla sıkı sıkıya bağlıdır. MHP'li faşistler şimdi gerek Türkiye'de, gerek yurt dışında 12 Eylül öncesinde olduğu gibi "kaybedecek bir şeyimiz yok, artık yalnız kazanacak şeyler var" diyorlar.

F. Almanya'daki faşistlerin saldırganlığı artırmaları, bu ülkenin hükümetinin ve gerici yerel yönetimlerin planlarıyla da sıkı sıkıya bağlıdır. Hükümet ilerici politik güçlerin etkinliğini önlemeyi ve yabancı işçileri daha ağır baskılar altına almayı amaçlayan ve geçen kez yasalaştırmayı başaramadığı "yabancılar yasasını" şimdi çatışma vb. gerekçe göstererek parlamentodan geçirmeyi umuyor.

Kendi politik amaçları için Türkiyeli işçilerin ulusal duygularını sömürmek amacıyla "Türk Federasyonu" adı altında örgütlenen MHP'liler, yabancı düşmanlığının baş kışkırtıcısı olan Alma neofaşistleriyle, Hitler ar-

Devamı arkada

SAVAŞIM DENEYİMİMİZİ 1985'TE DE ARTIRIP KULLANALIM

● A. ALAN

Batı Avrupa kapitalist ülkelerinde işçi sınıfının ve öteki emekçi yığınların tekeller ve burjuva hükümetler tarafından girişilen saldırılara karşı savaşımı geçen yıl boyunca da güçlenerek devam etti. Geçimini alın teriyle sağlayanların, bu arada yurttaşlarımız da içinde, yabancı emekçilerin politik ve sosyal haklarına yönelik saldırılara, bunun en yıkıcı biçimi olan yığınsal işsizliğe milyonlar en başta grev silahıyla, dayanışmanın gücüyle, birliğin mızrağıyla yanıt verdi.

İtalya'da milyonlarca emekçi yeni işyerleri açılması, ülkenin geri kalmış güney bölgelerinin geliştirilmesi, sosyal-ekonomik sorunlarına çözüm bulunması istemiyle birçok grev ve başka eylemlere katıldı. İspanya'da en başta çelik ve gemi yapımı işkollarında tehlikeye giren işyerlerini, saldırıya uğrayan sosyal haklarını savunmak için neredeyse tüm ülkeyi saran uyarı grevleri, direniş ve mitinglerde yüzbinler savaşım gücünü ortaya koydu. Portekiz'de 250 bin emekçinin devlet sektörünü savunmak, işyerlerini korumak ve artan hayat pahalılığını protesto etmek için eylemlerini öteki grev ve direnişler izledi. Yunanistan'dan Danimarka'ya, Belçika'dan Hollanda'ya işçi sınıfı, memur ve aydınların birbirini izleyen en değişik direniş biçimleri uygulandı. İngiltere kömür madeni işçilerinin yiğitçe savaşımı 11 aydır sürüyor. Federal Almanya'da 35 saatlik iş haftası için toplam 9 milyonu aşkın emekçinin şu ya da bu biçimde katıldığı savaşım, metal işkolunda 100 bin işyerinin tehlikeye girmesine, uygulanan lokavtlara karşı greve geçen işçilerle dayanışma eylemleri ülkeyi sardı. Matbaacılık işkolundaki uyarı grevleri, ardından yapılan grev oylamalarının sonuçları sınıf savaşımında emekçi bilincinin yükselişini ortaya koydu.

Batı Avrupa işçi hareketi kimi başarılar elde edip zengin savaşım deneyimleri kazanırken, başarısız ve zayıf kaldığı alanlar da oldu. Ama yine de 1984 yılında B. Avrupa'da işçi hareketindeki gelişmelerle ilgili kimi yeni genel nitelikler, olumlu eğilimler açıkça gözleniyor. Kısaca değinelim.

İşçi sınıfında geçen yıl toplumsal

Devamı arkada

Partiyi güçlendirmek için Maddi Dayanışma Kampanyası

Yörük Ali Efe	15.-DM
Bolu Beyi	10,-
Naim Faik	20,-
Adem Meşale	10,-
Özgür Devrim	10,-
1. Kazanım	420,-
Denizyıldızı	550,-
Veli Kemal	200,-
Kemal Velioğlu	100,-
Hüseyin Akbaş	200,-
Özveri grubu	2000,-
Karl-Heinz	520,-
Sabine Schuster	200,-
Manfred Müller	100,-
Eğit Akdenizli	50,-
Wilhelm Vogel	300,-
Fazıl Denizci	300,-
Petra Lieblich	50,-
Ikbar Topaç	100,-
Şevkte Şinasi	500,-
Kerim Tatar	50,-
Osman Koşar	100,-
M. Karpat	30,-
Çankırılı İhsan	100,-
Avni Yeşilli	100,-
Fatma İzmirli	50,-
Hasan Melor	100,-
Fuat Kaygı	198,-
Mehmet Bebek	100,-
Nuri Babalı	100,-
Haluk Ceketsiz	30,-
Herbert Lampe	20,-
Alfred Mum	20,-
Güneş Yoldaş	82,-
Yıldırım Uymaz	50,-
Derviş Tozkoparan	300,-
Hacı Ömer	100,-
Kazım Tayhan	500,-
Birlik	1 000,-
Gülçin Fidan	1 000,-
K. İbrahim	700,-
A. Yıldırım	150,-
Selma	50,-
Doğan	200,-
Atik	1 000,-
Ayşe	500,-
Atılgan	150,-
Yaşar	1 000,-
Tina Jakob	300,-
Richart Hölz	350,-
Efraim Eyüboğlu	500,-
Hikmet Kılavuzlar	100,-
Yılmaz Önder	200,-
Temel Balıkçı	1 500,-
Ali Gül	500,-
Yaşar Bal	300,-
Kamil Aslan	100,-
Barbara Meier	100,-
Ahmet Gül	50,-
Faruk Ekmekçi	200,-
Berrin Ay	100,-
Arif Kızılok	10,-
İleri P. Komitesi	210,-
Maden P. Komitesi	160,-
Direnç P. Komitesi	80,-
Güneş P. Komitesi	120,-
Devrimci nakışçılar	150,-
İbrahim Güçlü	30,-
Bekir Kırık	70,-

(Sürecek)

Kampanyaya katılanlar !

Kampanyaya katılmaya çağıracaklarımız arasındaydı bu sempatizan. Evi merkezden oldukça uzak. Görüşme ayarlamak için telefonla aradım. Beni görmekten çok memnun olacağını, ancak maddi durumunun çok kötü olduğunu, hatta arabasını bile satmak zorunda kaldığını, bu nedenle benim bulunduğum yere gelmesinin zor olacağını söyledi. Bir an için bu durumdaki birisine maddi dayanışma kampanyasına katıl demenin uygun olup olmayacağını düşündüysem de, randevuyu bağladık. Buluşup kampanyamızı dostuma anlattığımda yanıtı şöyle oldu: "Böylesi bir görevde ben maddi sıkıntı tanımıyorum. Şu anda param yok ama borç, harç bulup katılacağım. Borcumu ise yavaş yavaş öderim, o benim işim".

Ç.U. - A.T./FAC

Türkiye'den ayrılmak zorunda kalmış, 3 çocuğu ile birlikte Federal Almanya'ya iltica etmiş bir sempatizana anlatıyorum kampanyayı. Nefesini tutmuş bir durumda beni dinledikten sonra konuşmaya başlıyor: "Böylesi bir kampanyanın ne demek olduğunu çok iyi anlıyorum. Cunta geldikten birkaç gün sonra, 3 çocuğumla yapayalnız kaldım. Çok geçmeden birileri gelip beni buldular. 3 yılı aşkın süre beni ve çocuklarımı darda bırakmadılar. Biliyordum onların durumu da iyi değildi saldırı altındaydılar. Ben buralara gelmek için çok uğraştım ama engellediler. Parti bu sorunu da çözdü ve şimdi ben buradayım. Yani ben TKP'yi bilirim. Kocamın çok büyük hatırası vardı, onu bu kampanyaya veriyorum" diyerek boynundaki altın kolyeyi çıkarıp bana veriyor. (*)

Toplantıda karşımda oturan yoldaşa bakıyorum. 20 yaşını biraz geçmiş. Militan, bilinçli, yaşam dolu. Son zamanlarda bir hayli zayıfladı. Koşulları güç diye düşünüyorum. Politik ilticacı. Memleket hasreti onlar için daha bir başka. Üstelik işsiz. Bekar, ailesi yok. Gündem onaylanıyor, başlıyoruz çalışmaya. Arada bir gözüm bu genç yoldaşa kayıyor. Herhalde hasta. Biraz evvel yine midesini acıyla oğuşturdu. Son gündem maddesinde sorumlular kampanya süresince toplanan bağışları bildiriyorlar. Ve işte o zaman anlaşılıyor genç yoldaşımızın yüzünün neden soğuk olduğu, günden güne zayıfladığı. Bu yoldaşımız politik ilticacılara verilen aylık yemek fişini paraya çevirmiş ve partiye bağış olarak vererek kampanyaya katılmıştı.

(*) TKP MK PB'su bu anlamlı ve onurlu örnek tutumu kampanyanın bir sembolü olarak değerlendirdi ve kolyeyi saklamaya karar verdi.

İsviçre TİB kuruldu

G. Muhabir İsviçre

Isviçre'deki Türkiyeli emekçiler, ekonomik, sosyal ve politik haklarını gözeltmek, sorunların çözümü için çalışmak amacıyla bir dernek kurdular. Isviçre Türkiyeli Işçiler Birliği adıyla kurulan derneğin merkezi Basel'de.

Dernek bir bildiriyle kuruluşunu duyurarak, Türkiyeli göçmen işçileri ve ilticacıları çalışmalarına katılmaya çağırdı.

SAVAŞIM DENEYİMİMİZİ...

Başı 1. Sayfada

ve politik bakımdan önemli bir aktifleşme gözlendi. Öteki emekçi katmanlar işçi sınıfı etrafında daha sıkı kenetlenerek, dayanışmanın gücünü daha etkin kullanarak direnişlere katıldı. Ilerici işçi örgütlerinin rolü arttı. Işçi hareketi, işçi ve öteki emekçi örgütleri, sendikalar barış hareketinin başta gelen güçlerinden biri durumuna geldi. Bir yandan, ekonomik nedenlerle başlayan direnişlerde politik istemlerin ağırlığı artarken, barış hareketinde sosyal-ekonomik sorunlarla bağın önemi daha da belirginleşti: Işçi örgütleri emperyalizmin militarist politikasına karşı somut alternatif ve açık hedefler öne sürerek barış hareketini zenginleştirdi. Savaş karşıtı hareketin ana belgisi "Roket değil, işyeri!" oldu. Ekonomik-sosyal savaşımla barış savaşımı bütünleşme yolunda önemli adımlar attı. Silahlanmaya, yabancı üslere, NATO'ya karşı savaşım belgileri grevlerde daha gür yükselir oldu. Barış yürüyüşlerinde ise sosyal istemler çok daha yaygın dile getirilmeye başladı. Ayrıca, ekonomik savaşımlarda faşistlere, terörizme karşı önlem istemleri daha somut duyulur oldu. Ingiltere, F. Almanya, Portekiz ve Belçika örneğinde olduğu gibi, dayanışma tüm katmanları ve işkollarını kapsadı. Sermayenin saldırganlığını artırması, işçi ve sendika düşmanı yeni yasalar çıkarılması ve sosyal reformizmin, antikomünist önyargıların etkisini sürdürmesine karşın, 1984'de işsizliğe ve lokavtlara karşı savaşımda önemli başarılar sağlandı. Bu savaşımlara yabancı işçilerin ve işsizlerin katılımı, aktifliği arttı. Bu savaşımlara geniş çapta katılan Türkiyeli emekçiler için kazanılan somut deneyimin önemi, kuşkusuz, daha büyüktür. Şimdi görev, bu deneyimi zenginleştirmek, geçen yılın kavgalarından dersler çıkararak bulundukları ülkelerin emekçileriyle, onların ilerici örgütleriyle birlikte ortak düşmana karşı savaşımda daha aktif yer almaktır. Kuşkusuz, burada komünistlere özellikle büyük görevler düşüyor. Komünistler, birlik yolunda başarılı savaşım için çalışma görevlerini alınlarının akıyla yerine getirecektir.

GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRMELİYİZ...

Başı 1. Sayfada

tıklarıyla sıkı bir işbirliği içindedir. Geçtiğimiz dönemde bu örgütün CIA'yla, Mafia ve öteki esrar ve silah kaçakçılığı şebekeleriyle, öteki ülkelerin faşist örgütleriyle içli dışlı olduğu da belgeleriyle ortaya çıktı.

F. Almanya'daki ve öteki Batı Avrupa ülkelerindeki Türkiyeli faşistlere karşı savaşımda bütün bu olgular dikkate alınmalıdır. Alman polisinin bunları kolladığı hiçbir zaman unutulmamalıdır. "Bu ülkede demokrasi var, kimin suçlu olduğu mutlaka ortaya çıkar" yanılgısına düşülmemelidir. Karşımızdaki düşmanın uluslararası planda sıkı bağları olan ve CIA'dan yardım alan bir hareket olduğu hep akılda tutulmalıdır.

Bu nedenlerden faşistlere karşı savaşım olanaklı olan en yığınsal biçimde yürütülmek zorundadır. Provakasyonlara kapılmamak, çatışma çıkmasına olanak vermemek zorunludur. Yığınsal savaşım, ancak Türkiyeli geniş yığınların faşist hareketin emekçi düşmanı amaçları ve etkinlikleri hakkında somut bilgilendirilmesi, aydınlatılmasıyla sağlanabilir. Faşistlerin işçilerin ulusal duygularını sömürerek, onları sosyal kültürel vb. ihtiyaçlarını karşılamak bahanesiyle faşist gruplaşmalara çekmelerine izin vermemek için sabırlı ve sistemli bir çaba göstermek gerekiyor.

Ikinci olarak faşist hareketin neonazilerle işbirliği, kaçakçı şebekeleriyle suçortaklığı, cinayetleri hakkında B. Avrupa kamuoyunu, demokrasi güçlerini sistematik biçimde aydınlatmak, "Türk Federasyonu"nun CIA'nın F. Almanya'daki demokrasi güçlerine karşı bir silahı olduğunu göstermek gerekiyor.

- "Türk Federasyonu kapatılmalıdır" istemi çevresindeki savaşım ancak böylesi bir çalışma ile sonuç alıcı olabilir.

Batı Avrupa'daki göçmen işçilerimizin yığın örgütleri şimdi güçlerini birleştirmek, kamuoyunun karşısına hep birlikte Türkiyelilerin çıkarlarının tek savunucusu olarak çıkmayı başarmak göreviyle karşı karşıyadırlar. Türk ve Kürt bütün ilerici, sol güçler birleşmezlerse, faşist harekete karşı başarılı bir savaşım verilemez.

Zeki Sonracı'ya yönelik saldırının faşist cinayet dalgasının bir başlangıcı olmasını istemiyorsak, tırmanışın önüne geçmek istiyorsak, güçlerimizi birleştirmeliyiz.